

ВАЖЛИВІ ВІЙСЬКОВІ НАРАДИ У ВАШІНГТОНІ

КОМАНДАНТИ ЗЕРОВНИХ СИЛ 14 ДЕРЖАВ РОЗГЛЯДАЮТЬ СИЛУ І СТРАТЕГІЮ ЗАХОДУ

Вашингтон. — Команданти збройних сил 14 держав, які належать до Північно-Атлантичного Портав'їані, з'їхали на дводенні наради до Вашингтону, щоб скласти стратегічний план на 1955-56 рік. Це вже десята нарада військовиків із цих 14 держав, а в них беруть участь шефи штабів усіх держав. ЗДА репрезентує на цих нарадах шеф Об'єднаного Штабу адмірал Артур В. Редфорд. Але загальною гадують, що ці наради будуть найважливішими із усіх теперішніх нарад, які відбувалися від 1949 року, які організував Північно-Атлантичний Оборонний Пакт. Головні питання на цих нарадах будуть такі проблеми: 1. Включення до оборонного порозуміння майбутньої оборонної сили Західної Німеччини, яка згідно з договором в Парижі має стати рівноправним членом НАТО після ратифікації цього договору парламентами всіх держав, що належать до цієї організації. 2. Поширення ролі нової зброї, включно з атомовою й

ГОВЛЕНД САРДЖЕНТ, ГОЛОВА АМЕРИКАНСЬКОГО КОМІТЕТУ ЗАКЛИКАЄ ДО БЕЗКОМПРОМІСОВОЇ БОРОТЬБИ ПРОТИ БОЛЬШЕВИЗМУ

БАГАТО УКРАЇНЦІВ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ В ЗУСТРІЧІ П. САРДЖЕНТА З ПРЕДСТАВНИКАМИ СХІДНО-ЄВРОПЕЙСЬКИХ НАЦІОНАЛЬНИХ ГРУП

Нью-Йорк. — До безкомпромісової боротьби проти большевизму за визволення всіх народів Советського Союзу, як і до вербального побороювання нової хвилі угодювельних настроїв і тенденцій відносно большевизму в цій країні та в світі закликав минулої неділі, 21-го листопада, п. Говленд Сарджент, новий голова Американського Комітету Визволення від большевизму, на зустрічі з представниками емігрантів та національних груп із Східної Європи. Зустріч відбулася в готелі Вальдорф-Асторія о год. 6-й вечорі і тривала понад дві години. Крім виступу п. Сарджента, продемонстровано на цій зустрічі уривки одного антимеморіального советського фільму та подано зразки радіомовлення вільного Американо-Советського Комітету — "Радіо Визволення" до народів Советського Союзу. Під час зустрічі окрема оркестра грала переважно українські мелодії. З українського боку взяли участь у цій зустрічі близько 50 осіб і між привітаннями можна було м. ін. зауважити: — Президентів УНР на вигнанні д-ра Степана Битанського, архієпископа Метислава, проф. М. Чубатого і проф. М. Вегулова, ген. Загородського, п. Ю. Реная, адм. М. Пізана, п. А. Валюка, д-ра М. Стахова, проф. Зозулю, проф. Палимюку, п. Я. Гайваса, проф. Соколовського, ред. Чинка, п. Мішару Рудницького, м. міграції Л. Бесоловського, п. Воскобієвського та цілий ряд інших осіб. П. Сарджент почав свою промову з того, що він хотів сказати про війну між Східною Європою та Москвою, яку він називав "війною за свободу". Він сказав, що він хотів сказати про війну між Східною Європою та Москвою, яку він називав "війною за свободу". Він сказав, що він хотів сказати про війну між Східною Європою та Москвою, яку він називав "війною за свободу".

Говленд Сарджент

Франція й ЗДА відкинули пропозицію Москви

Вашингтон. — 4-денні наради між американською і французькою делегаціями, що були очолювані державним секретарем Дж. Ф. Доллесом і прем'єром Мендес-Франсом закінчилися в суботу непогодливо проголошенням спільного комюнікату, в якому підкреслено, що наради велися „у дусі співпраці і взаємного довіри" й довели до „основної єдності" в поглядах обох держав. Обидві держави ствердили konieczність негайного ратифікування Паризьких протоколів для скріплення єдності Західної Європи. Вони відкинули остаточну пропозицію Москви щодо міжнародної конференції в справі європейського „пакту безпеки", ствержуючи, що Франція й ЗДА є готові вступити в усі переговори, якщо ті переговори були б дійсною приготуванням в добрій волі, а не були б „імпрорізованими" дискусіями, призначеними головно для пропаганди. Обидві держави ствердили з задоволенням покращення взаємин між Францією й Західною Німеччиною. Франція й ЗДА рідко співпрацювали далі для добра військових держав Індокитаю. Врешті, наприкінці того комюнікату кажеться, про те, що предметом розмов була ситуація в Північній Африці. У своїй промові на обід, відданому в честь Мендес-Франса Державним Клубом Преси у Вашингтоні в п'ятницю 19-го ц. м. французький прем'єр назвав московську пропозицію щодо конференції 25-х держав — „дитакою, неоправданою і навіть небезпечною". Він рішуче виступив в оборону Паризьких протоколів, підкреслюючи — всупереч московському становищу, що не бачить ніякої причини, чому єдині Заходу, до якої було включено озброєна Західна Німеччина, має перешкодити переговорам з СССР про з'єднання Німеччини й розв'язання інших актуальних проблем. В тому самому дусі промовляв останньої неділі через радіо виступивши NBC і телебаченню.

АВСТРИЙСЬКИЙ КАНЦЛЕР ПРИБУВ ДО ВАШІНГТОНУ

ПРОСИТИ ДОПОМОГИ ЗДА В СПРАВІ ОСЯГНЕННЯ ЗГОДИ МОСКВИ НА МИРОВІЙ ДОГОВІР І ОЧИЩЕННЯ АВСТРИЇ З ОКУПАЦІЙНИХ ВІЙСЬК. — ХОЧЕ ДІСТАТИ 120 МІЛЬЙОНІВ ДОЛ. ПОЗИЧКИ НА БУДОВУ НОВОЇ ВЕЛИКОЇ ГРЕБЛІ ДЛЯ ПРОМІСЛОВИХ ЦІЛЕЙ

Вашингтон. — Австрійський канцлер Юліус Рааб прибув до З'єднаних Держав у товаристві голови політичного департаменту канцлерського уряду і свого секретаря. Він переведе 3 дні з офіційною візитою у Вашингтоні, які будуть виконані нарадами, головно про мирний договір з Австрією, який привернув би й врешті свободу й незалежність та звільнив би країну від тягаря окупаційних військ. Канцлер Рааб привітав в неділю на залізничній станції державний секретар Дж. Ф. Доллес виступивши йому на самому вступі співчуття з приводу такої довгої окупації Австрії, яка перша апала була жертвою гітлерівської агресії, та подивляючись австрійського народу за його впертість в боротьбі за свою незалежність. З свого боку канцлер Рааб заявив, що австрійці є свідомі своєї ролі в центрі Європи та висловлюють відданість з'єднаним Державам за ту їхнішу допомогу, яка допомогла Австрії осягнути її теперішній господарський розвиток і політичну позицію. Канцлер Рааб не

Тільки 10 відсотків ворожих літанів монуться через повітряну оборону

Колорадо Спрінгс, Колорадо. — З команди Континентальної Повітряної Оборони повідомляють, що десять відсотків ворожих бомбовиків монуться через повітряну оборону. Але ця команда не задовольна навіть із такою ставкою, який був би добрий тільки в такому випадку, коли б ворог не вів атаку проти ЗДА десять або двадцять бомбовиків із водонепроникними чи атомними бомбами. Кілька ворожих бомб не могли б спаралізувати господарського життя цієї країни. Але Команда Континентальної Повітряної Оборони боїться, що ворог може так розбудувати своє летунство, що зміг би вислати проти ЗДА 500 літанів, а 50 водонепроникних бомб могли б спаралізувати промисловий потенціал цієї країни та підорвати волю до оборони.

Західна Німеччина розпочала ратифікувати Паризький протокол

Вони. — Західно-німецька рада міністрів затвердила одностайно всі Паризькі протоколи, за винятком протоколу про французько-німецьке порозуміння в справі Зарпінци, що його прийнято значиною більшістю голосів. Відголосуючи в цій останній справі стрималися 4 міністри в Вільній демократичній партії і міністер для всенімецьких справ з партії Аде-

Аденауер не допустить дебати про переговори з Советами

Вони. — Голова соціалістичної партії д-р Еріх Олленгауер звернувся з офіційним листом до канцлера Аденауера і до нового голови західнонімецького парламенту Герстенауера, в якому просив канцлера, щоб він заявив до останньої советської ноти у справі міжнародної конференції про „пакт безпеки" в Європі та об'єднання Німеччини і щоб негайно після заяви уряду повести у парламенті дебату над цією справою.

Ніхто, крім комуністів, не хоче нараджуватися з Москвою

Лондон. — На советському виступі 13 ц. м., вилучено 23-ох держав, у справі збірної конференції в дні 29 ц. м. у Москві або Паризі, яка вступила б Паризький договір про припинення Західної Німеччини право озброєтися і прийняття її до НАТО — колективним пактом безпеки європейських країн, — відповіли тільки советські сателіти: Східна Німеччина, Польща, Румунія, Мадярищина, Чехословаччина і Болгарія. Фінляндія заявила, що вона німає в такій конференції участь під умовою, що учасуватимуть всі запрошені держави. З комуністичної Югославії повідомляють, що Югославія теж відповіла відмовою. У Лондоні й Вашингтоні сумніваються, чи навіть „наїрляда" Шпенія, турботливо старавшись нічим не наразити собі Советів, схоче взяти участь у конференції, в якій за столом сидітимуть тільки самі комуністи. В приготуванні вже відповіли трьох західних великодержав на советські ноти з 23 жовтня і 13 листопада, відкидаючи советські пропозиції щодо нової зустрічі, ці три західні держави виразно окреслюють дії передумови, які гарантували б успіх такої зустрічі і були б доказами зміни советського становища: підписання мирового договору з Австрією на базі звільнення її від всіх окупаційних військ і дієвого вільного вибору в Східній Німеччині в західному розумінні того слова.

Приспівують об'єднання робітничих організацій

Вашингтон. — Представники обох робітничих організацій Конгресу Індустріальних Організацій і Американської Федерації Праці, заявляють, що до об'єднання їхніх організацій прийде, мабуть, найближче впровадження найбільшого року. Коли б так дійсно сталося, то найбільша конференція КІО в Лос Анджелесі була б останньою конференцією цієї організації. На цій конференції має бути зроблений новий крок до об'єднання з АФЛ, якої провідники змагаються до цієї самої цілі. Цілі конференції КІО мали б відбутися спільні збори представників обох організацій ще перед кінцем року. Сам голова АФЛ — Джордж Міні не хоче передбачати, коли наступить об'єднання робітничих організацій. Мирну атмосферу збільшує той факт, що, згідно з договором, вже не відбувається взаємне переманювання членів до цих організацій. Багато політиків з-поза робітничого світу гадають, що разом з об'єднанням КІО з АФЛ зможе виникнути нова політична організація — робітничі партія, але самі робітничі провідники про це тепер не думають.

Відкрито український технічний інститут в Нью-Йорку

Нью-Йорк. — В суботу, 20-го листопада ц. р., в залі Колоніал готелю Джордж Вашингтон у Нью-Йорку, відбулася інавгурація академічного року 1954/55 новоствореного Українського Технічного Інституту. Після відкриття Американського Гімну (співав хор Православної Церкви св. Володимира під орудою проф. Завітневича), голова Кураторії, проф. Яків Моралевич, пояснив, що Український Технічний Інститут — це перша українська вища школа в ЗДА, затверджена департаментом освіти штату Нью-Йорк. Вона складається з двох факультетів — національних і економічних наук. Історичним джерелом постанови цієї вищої школи є колишній Український Технічно-Господарський Інститут в ЧСР. Після заклику до всебічної підтримки Українського Техні-

Москва зробила ще одну неповзну пропозицію

Москва. — Московський уряд запропонував, що підготовою зрештис запропонованого ним терміну 29-го листопада для великої міжнародної конференції в справі колективного пакту безпеки для Європи й об'єднання Німеччини на „демократичних" принципах, якщо західні держави згодяться відкласти ратифікацію Паризьких протоколів, що дозволяють Західній Німеччині озброєтися. Советський уряд зробив цю останню пропозицію у формі відповіді Молотову на 4 записки, що йшла то поставив йому представник московської „Правди", при чому її записки й відповіді роздано в письмовій формі скликанням на пресову конференцію закордонним кореспондентам у Москві. Цим разом же різдше підкреслюється, що на випадок ратифікування Паризьких протоколів стан „неможливе" і що „зростає небезпека війни", при чому конкретно погрожується „новими переговами у збройній і зростом воєнних тягарів в усіх країнах".

Москва зробила ще одну неповзну пропозицію

Москва. — Московський уряд запропонував, що підготовою зрештис запропонованого ним терміну 29-го листопада для великої міжнародної конференції в справі колективного пакту безпеки для Європи й об'єднання Німеччини на „демократичних" принципах, якщо західні держави згодяться відкласти ратифікацію Паризьких протоколів, що дозволяють Західній Німеччині озброєтися. Советський уряд зробив цю останню пропозицію у формі відповіді Молотову на 4 записки, що йшла то поставив йому представник московської „Правди", при чому її записки й відповіді роздано в письмовій формі скликанням на пресову конференцію закордонним кореспондентам у Москві. Цим разом же різдше підкреслюється, що на випадок ратифікування Паризьких протоколів стан „неможливе" і що „зростає небезпека війни", при чому конкретно погрожується „новими переговами у збройній і зростом воєнних тягарів в усіх країнах".

В АМЕРИЦІ

- Віце-президент Індії д-р Сервотпал Радхакрішнан, відвідав президента Айзенгауера і передав йому „доповідь народу" та висловлювання від індійського уряду й народу. Айзенгауер передав побажання американського народу для Індії і його уряду.
- До Нью-Йорку прибув секретар американської амбасаді в Москві Карл Сомерсетт із своєю дружиною Бетті, яка мусила залишити СССР за те, що нібито відарила в Москві советському робітнику, коли він забороняв їй фотографувати дітей. Вона відмовилася говорити з журналістами, сказавши, що докладилий їй скандал для департаменту секрету.
- Міська рада в Нью-Йорку звільнила з праці 9 урядовців, в тому числі одиу жінку, за зв'язки з підпільною комуністичною партією. Між звільненими — інспектор водотяги Семюел Френкел.
- В Мемфісі, Теннессі, агенти ФБІ арештували вчора бунуючого губернатора Північної Кароліни 34-річного Дж. Ірвінга Скейла, що очолював комуністичну партію в Теннессі, та обох Каролайна, а від 1951 року діяв у підпіллі.
- Президент Айзенгауер поїде на „Дом Праці" до Осгаста в Джорджії у своєму новому літаку „Супер Констеллешен". Літак цього літака відбув вже привинесні 200 годин пробних летів на цій новій машині. З президентом полетить його дружина та англійський польовий маршал Бернгард Л. Монтгомері, який є гостем президента.
- Чотирьох католицьких священиків, які повернулися до ЗДА по звільненні з комуністичної тюрми в Китаї, заявили, що населення Китаю радо прийняло б Іванію Національного Китаю з Формози, бо вже має досить комуністичного режиму.
- На зборах єдинственої релігійної організації Місрахі, голова Жидівської агенції д-р Нагум Гольдман заявив, що жидівство в світі зможе пережити теперішній важкий час тільки тоді, коли матиме підтримку жидів із Америки і Ізраїлю.
- Едіт Темешта в Брукліні передчасно породила дівчинку, яка має тільки 24 унції ваги. Мати й немовля погинули обоє. Дитина народилася на 23-ю тиждень, і її тримують в інкубаторі, а кормлять при допомозі гумової рурки.

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА В ЕЛІЗАБЕТ ВІШАНУВАЛА ЛИСТОПАДОВІ РОКОВИНИ

Елізабет, Н. Дж. — Велика кількість, але жертвенна і патріотична місцеве українська громада відзначила минулої неділі, 21-го листопада, роковини Листопадового Зрину окремих концертом-академією, у виступі якої збірці Народного Фонду з місцевої громади збільшено до 700 доларів. На програму Свєта, яке започаткувало американським і закінчено українським національними гімнами, скликали: виступи місцевого хору „Роял" під диригентурою проф. Р. Левницького, виступ дітей парадальної школи, учнів класу бандури Українського Музичного Інституту в Нью-Йорку та солістів п. Стромича. Святоїну промову виголосив п. Я. Зарембю, а до збірки промовляв і її переклад п. Роман Слободян, головний касир УНСОУ.

Д-Р Р. СОЧІНСЬКИЙ ВІДКРИВ ОРДІНАЦІЮ В БРУКЛІНІ

Нью-Йорк. — До цілого ряду наших професіоналів, зокрема лікарів, що обслуговують нашу громаду на території Метрополі, долучився в останньому тижні відомий наш лікар-громадянин д-р Річард Соучинський, що після довгої лікарської практики в Європі й від приблизно п'яти років в різних шпиталях у цій країні, відкрив тепер власну ординаторію в Брукліні, Н. Й., при 417 58-й вулиці. Д-р Р. Соучинський відомий широким колом нашого громадянства теж із своїх періодичних писань в „Свободі" на медичні та здоровні теми.

В СВІТІ

- П'єр Мендес-Франс, французький прем'єр, що його називають „найславішим прем'єром від часів Клемансо", є за освітою економіст, а за професією адвокат. Він має 47 років, а його дружина, Лілі Скурелль, має 9 років молодша від нього і походить з Єгипту. Обоє вони живуть в Парижі й мають двоох дітей, 17 і 20 років. Подружжя Мендес-Франс — багаті люди: мають в Каїро великий „департаментський" склеп і живуть в аристократичній дільниці Парижу. Пані Мендес-Франс варієє, що її чоловік, як прем'єр, має дуже багато праці і рідко коли буває вдома.
- Суд в Ісербурзі має великий клопіт, як вирішити розв'язати справу однієї жінки, що її призначив зомисне не оприлюднено. Пережизня 17 років у шлюбному подружжі, вона заявила, що мусить розвестися, бо 2,000 років тому вишла свого чоловіка. Вона належить до секти, що вірять у мандрівку душ. Ця секта має в Європі коло 3,500 членів, а на її чолі стоїть Маріанна Бернгард, австрійська німкеня, плена законника секти, колишнього купця. Лікарі ствердили, що ця жінка психічно здорова.
- Колишній президент Єгипту, генерал Нагіб, якого скинуло з того становища за його змову з магоматичними терористами, — перебуває під домашнім арештом. Його суперник, прем'єр полковник Нассер, перейняв функції президента, але без президентського титулу.
- Тіто написав листа до президента Айзенгауера, що його не оприлюднено в газетях. Кажуть, що в цьому листі він призначив зомисне не оприлюднено. Пережизня 17 років у шлюбному подружжі, вона заявила, що мусить розвестися, бо 2,000 років тому вишла свого чоловіка.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1100 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

PEREPLATA:	SUBSCRIPTION RATES:
One year — \$10.00	One year — \$10.00
Half year — 5.25	Half year — 5.25
Three months — 2.75	Three months — 2.75
Foreign and Jersey City Rates:	
One year — \$12.00	One year — \$12.00
Half year — 6.50	Half year — 6.50
Three months — 3.50	Three months — 3.50

За кожен рік, адреса платіжів 10 пенні.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати надіслані матеріали.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ПРОМОВИСТА СТАТИСТИКА

Народний Фонд Українського Конгресового Комітету апав на добру думку — виготовити статистичні дані про складки Національного Дяку не тільки поодинокими громадянами, але й поодинокими промислами нашого суспільства та особами поодинокими професій. Статистичні дані про складки Національного Фонду поодинокими громадянами вже готові і їх по кілька принаймає розіслані тим організаціям, які представляють, що переводять збірники. Деякі громадяни, як Нью-Йоркська, Іллінойська та інші, приготували ще й свої власні статистичні дані. Статистика Централі підбивав підсумки за всі чотири роки існування Фонду.

Після загальних підсумків, що відносяться до поодиноких громадян, тепер приготувалися докладні вискази жертовності осіб поодинокими професій: лікарів, інженерів, ветеринарів, учителів, священників і т. д. Деякі підсумки вже зроблено, бо — правду кажучи — роботи з тим було небагато. Інші підсумки приготувалися, і незабаром матимемо напевно дуже промовисту статистику, що буде чистим дзеркалом нашої жертовності. Боже, тепер можна передбачати, що в тому дзеркалі можна буде побачити образ, який далеко відбігає від нашого загального уявлення і який далеко не відповідає тому образу, що його часто змальовують словами.

В американсько-українській діяльності найкращим міромом жертовності є співпраця та її поодинокими членами завжди була жертовність на благо родної країни. Жертовність бо є базою всякої діяльності. Збірники фонду на добрі цілі, зокрема на всебічну допомогу країні і народowi нашого походження в його змаганні до волі, стояла тут завжди — можна б сказати — на першому місці. Для цього творено організації, влаштовувалося імпрези, скликувано ніч і маніфестації, ведено всебічну культуру й політичну діяльність. Громадяни зривалися з місця, щоб підтримати ставища, зокрема, своєю жертовністю.

Так було досі. Тепер помітив деяке переставлення цілей. Фонди починають збирати на те, щоб творити нові організації. Громада влаштовує маніфестації чи яку культуру імпрезу й офіційно клопочеться, як покрити дефіцит. Поодинокі організації, замість дійсно збільшувати свої внески до Народного Фонду, починають звертатися туди за фондами на свою діяльність. Деякі міста і артисти з'являються від традицій, які не збільшують фонди, а й навпаки на народні цілі, амонітують їх своїми виступами.

Все сказане не є чимось новим, але вже спостерігається цілком виразно такий розвиток. Це являється не тільки зі статистики Народного Фонду, в якому деякі наші навіть заможні професіоналісти на противі чотирьох років фігурують такими сумами своєї жертовності, як заведи кілька доларів, а то й центів. Відсоток тих, що жертують напевно щедро, дуже малий. ЗУАДКомітет теж приготував свою статистику. І на його списку теж можна прозвняти прізвища деяких голосних діячів і патріотів, які впродовж чотирьох, п'ятих і більше років наробили в громаді багато шуму, придбали собі, якщо не хатину то бодай автомашину, проте на списку ЗУАДКомітету вписані не як жертоводці, а як... боржники, бо ще й досі не сплатили навіть тих мизерних 25 доларів, що їх ЗУАДКомітет витратив на їх переселення.

Дуже промовиста й статистика пожертв на дитячий журнал "Веселка". Правда, маємо хвалюючі приклади жертовності і від поодиноких громадян і навіть від дітей. Це можна бачити на проголошуваних щоденних списках жертоводців. Але порівняємо на тих списках досвідчені неама імен деяких відомих наших громадян, навіть таких, що при кожній нагоді розпинаються, а душу дитини".

Така то наша діяльність. При великих словах і бурхливих оплесках — мізерничкі діла. Засоби поплутано з цілю, і хоч назвати на словах могло б здаватися, що спільнота наша йде вперед, розвивається і росте, — в такому вірогідному дзеркалі, як статистика нашої жертовності, ми бачимо образ не виглядає як такий шкідливий, але такий навірно на майбутнє. Варто, щоб кожний з нас тою образою приглянувся краще і намагався його поліпшити своєю збільшеною жертовністю на народні цілі. На це ще не пізно.

НЕВДАЧНІ ГОСТІ

Треба признати, що Москва дуже „гостинна“ — в її власному, специфічному розумінні. Ще за життя Сталіна вона вважала гостюванням відвідувачів за один із крапів засобів своєї пропаганди. І вона дійсно знаменито вміє замилити очі навіть чужинцями західним державним мужам та зробити їх знаряддям своєї власної пропаганди, — згадати б тільки французького кількохкратного прем'єра, теперішнього почесного голову французької палати депутатів, Едуарда Ерріо, що, вернувшись в 1933-му році з України, „ніде не бачив“ там голоду. Але одночасно траплялися й дуже прикри несподіванки для Кремлю. Пригадаймо тільки імена французького комуністського письменника Андре Жіда, чи румунського Панаїта Істрати, які, побувавши трохи в Саватах, радикально відкинулися від своїх попередніх оман і повернулися на Захід, в свої писання ставали духовними лідерами антибольшевицького світу.

Подібні історії з советськими відвідувачами трапляються по нинішній день. Коли після смерті Сталіна нова диктаторська олігархія, настрашувалися безпосередньо небезпеки війни, повила „мирову офензиву“, обмін відвідувачами зазначено у плані цієї офензиви, як один із передових засобів. З Советів пошукали на Заході спортивці, шахісти, артисти театру й балету та різні делегації на перерізи з'їзди, або на зорганізовані советськими амбасдами й п'ятиколонними агентствами „запрошення“. Очевидно, що всі ті прогуляючі з Советського Союзу густи перетяки агентами МВД, які пильнують своїх супутників, щоб не заразились атмосферою буржуазних країн. Все ж час від часу комуось з отих невдачливих висланців советського уряду вдається в чужинських краях змилити чужинців своїх янголів хоронителів і чкуртунів від них, зголошуючись до влади за правом азилу. В останньому часі виявилось, що ще більший ризик для большевистської пропаганди відвідувач з буржуазних країн до Советського Союзу, серед яких зростає число чорних невдачливців.

Навіть Клемент Етлі, колишній соціалістичний прем'єр Англії, не вважав себе зобов'язаним до відкритості за те, що всю оцоловану ним прогулянку групу англіїських лейбористських парламентарів просто з летишча завезено на підмосковську „дзху“, колишню власність Горького, де чекав на них цілий синедріон включно з „самим“ Малінковим, щоб частувати й розважати своїх достойних гостей майже до ранку. Після повороту до Англії Етлі з цією іронією висловлювався про балакуність і зарозумілість советських правителів, які чваняться вишесті російського народу в усіх ділянках людського знання. Правда, цими своїми заваганнями, що викликали гостру реакцію Москви, Етлі не згадує різко-критичного підходу американських публічних опіні до тієї прогулянки англіїських лейбористів до Москви й Пейпінгу.

Там більше було здивованих в ЗДА, коли часописи привезли вістку, що два комгресмени, Лорі С. Батті, демократ із стеїту Алабама, і О. Клерк Фішер, республіканець із Тексасу, виїхали з відвідинами до Советського Союзу. Але, вернувшись з двотижневого перебування в Москві й різних інших містах СССР, вони також виявилися чорними невдачливцями. Відповіді, що їх вони дали на чотирьох сторінках журналу „Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт“ на запити паризького представника цього журналу, свідчать про те, що їх негативний і твердий погляд на СССР, його теперішню державну верхівку і його політику не тільки не захитався у зустрічі віч-на-віч з советськими господарями, але ще й більше поглибився. На самому вступі цієї розмови з американським журналістом вони ствердили, що „мирова“ пропаганда Советів змінилася хіба настільки, що вони перестали лаяти інші країни, а лають „тільки“ Америку. Вони використовують старі методи всіх диктаторських режимів, забиваючи клин між противниками і стараючись відірвати від Заходу Францію та змові білизувати проти консервативного уряду Англії англіїську публічну опінію. Проте советські основні політичні цілі не змінилися. „Я сказав би, — заявив конгресмен Батті, — що росіяни мають змогу перевести мобілізацію всього свого уніформованого й цивільного населення з мінімальним задержкою. Думаю, що вони перебувають у стані повсякчасної готовності. Вони хочуть одно, а саме, щоб Захід був менше сторукий“. І обидва конгресмени одностайно стверджували, що їхня подорож до СССР скріпила їх в погляді, що „Захід мусить ставати все раз сильнішим військово-економічно, устроєво, фінансово й духовно“. Їхні заваги про різні подробиці, що їх вони помітили, вказують на повну неадапту господарів — покажте советську діяльність країн, окрім советської пропаганди. Наприклад, вони звернули увагу на повну суперечність між чванливістю планами про наближення советського ринкового ремонту під мільйонном нових тракторів і фактом, що на полях СССР видно скіри, — коні, воли й корови, запряжені в „архаїчні“ плуги й борошни. Вони звернули увагу на мізерні висліді всіх дотеперішніх 5-тирічних кампаній за збільшенням стаєк худоби, коли в 1954 році, при більшій на 60 мільйонів людей населення СССР, чисельний стан худоби в цій країні дорівнює стаєкам 1917 року. На запит про настрій населення вони відповіли, що внесли враження, що підсоветські маси зрешт новано живуть просто, з дия на дєк.

Останнім відвідувачем СССР, який виїхав з цієї країни в більш ніж критичному настрої, був Колрейн, член палати лордів і лідер англіїських парламентарів, що відвідували офіційну прогулянку до СССР. „У той час,

як вони (советські правителі) оченичали старішого синедріону гарну війну, вони поступили намагаються зруйнувати західну спільноту. Залишаючись на своїх теперішніх позиціях в Європі, вони хочуть поширити їх в Азії. Мусимо створити сильну оборонну систему як в Азії, так і в Європі“. — ствердив лорд Колрейн, вернувшись в СССР. Він з притиском підкреслює, що „небезпека війни існує далі“, дармащо міжнародне напруження депо уляглося. Опонідаючи про те, що йому показували в СССР, він звернувся увагу на таку характерну рису, подробицю: відбудовуючи Сталінград, большевисти, не зважаючи на мепальну нужду й масу руїн в цілій державі, здвинули там величаву астрономічну вежу й висували її — пограбованіми у Німеччині приладами фірми Цайса. І в тому же Сталінграді лорд Колрейн був присутній на виставі в місцевому театрі — проти калядистів і палів війни! Ясно, що ця вистава не настроїла його прихильно до „миролюбної“ Москви.

Зацікавлення економічними проблемами, які доповнені українською визвольною акцією, виникли в українських організаціях „громад“ 60-70-их років на центральних українських землях (М. Зібер у київській, Дмитро Пилипчук, В. Козіш, М. Валів та ін. в харківській і полтавській громадах). Зацікавлення це перенесли, як певного роду реакції на сентиментально-націоналістичний романтизм, і на західно-українські землі. В студентських „громадах“ 70-80-их років у Галичині постають „етнографічно-економічні“ гуртки, з яких виїшли пізніші відомі суспільно-економічні діячі-практики і теоретики — О. Д. Тяпчиків, о. С. Качала, Володимир Навроцький, Володимир Варницький, Євген Оленішчак, Костя Паньківський та ін. Дехто з них і надрешні ніколи молодші їх товариші належали до засновників Наукового Т-ва ім. Шевченка, і

як вони (советські правителі) оченичали старішого синедріону гарну війну, вони поступили намагаються зруйнувати західну спільноту. Залишаючись на своїх теперішніх позиціях в Європі, вони хочуть поширити їх в Азії. Мусимо створити сильну оборонну систему як в Азії, так і в Європі“. — ствердив лорд Колрейн, вернувшись в СССР. Він з притиском підкреслює, що „небезпека війни існує далі“, дармащо міжнародне напруження депо уляглося. Опонідаючи про те, що йому показували в СССР, він звернувся увагу на таку характерну рису, подробицю: відбудовуючи Сталінград, большевисти, не зважаючи на мепальну нужду й масу руїн в цілій державі, здвинули там величаву астрономічну вежу й висували її — пограбованіми у Німеччині приладами фірми Цайса. І в тому же Сталінграді лорд Колрейн був присутній на виставі в місцевому театрі — проти калядистів і палів війни! Ясно, що ця вистава не настроїла його прихильно до „миролюбної“ Москви.

Останнім відвідувачем СССР, який виїхав з цієї країни в більш ніж критичному настрої, був Колрейн, член палати лордів і лідер англіїських парламентарів, що відвідували офіційну прогулянку до СССР. „У той час,

як вони (советські правителі) оченичали старішого синедріону гарну війну, вони поступили намагаються зруйнувати західну спільноту. Залишаючись на своїх теперішніх позиціях в Європі, вони хочуть поширити їх в Азії. Мусимо створити сильну оборонну систему як в Азії, так і в Європі“. — ствердив лорд Колрейн, вернувшись в СССР. Він з притиском підкреслює, що „небезпека війни існує далі“, дармащо міжнародне напруження депо уляглося. Опонідаючи про те, що йому показували в СССР, він звернувся увагу на таку характерну рису, подробицю: відбудовуючи Сталінград, большевисти, не зважаючи на мепальну нужду й масу руїн в цілій державі, здвинули там величаву астрономічну вежу й висували її — пограбованіми у Німеччині приладами фірми Цайса. І в тому же Сталінграді лорд Колрейн був присутній на виставі в місцевому театрі — проти калядистів і палів війни! Ясно, що ця вистава не настроїла його прихильно до „миролюбної“ Москви.

Останнім відвідувачем СССР, який виїхав з цієї країни в більш ніж критичному настрої, був Колрейн, член палати лордів і лідер англіїських парламентарів, що відвідували офіційну прогулянку до СССР. „У той час,

як вони (советські правителі) оченичали старішого синедріону гарну війну, вони поступили намагаються зруйнувати західну спільноту. Залишаючись на своїх теперішніх позиціях в Європі, вони хочуть поширити їх в Азії. Мусимо створити сильну оборонну систему як в Азії, так і в Європі“. — ствердив лорд Колрейн, вернувшись в СССР. Він з притиском підкреслює, що „небезпека війни існує далі“, дармащо міжнародне напруження депо уляглося. Опонідаючи про те, що йому показували в СССР, він звернувся увагу на таку характерну рису, подробицю: відбудовуючи Сталінград, большевисти, не зважаючи на мепальну нужду й масу руїн в цілій державі, здвинули там величаву астрономічну вежу й висували її — пограбованіми у Німеччині приладами фірми Цайса. І в тому же Сталінграді лорд Колрейн був присутній на виставі в місцевому театрі — проти калядистів і палів війни! Ясно, що ця вистава не настроїла його прихильно до „миролюбної“ Москви.

Останнім відвідувачем СССР, який виїхав з цієї країни в більш ніж критичному настрої, був Колрейн, член палати лордів і лідер англіїських парламентарів, що відвідували офіційну прогулянку до СССР. „У той час,

як вони (советські правителі) оченичали старішого синедріону гарну війну, вони поступили намагаються зруйнувати західну спільноту. Залишаючись на своїх теперішніх позиціях в Європі, вони хочуть поширити їх в Азії. Мусимо створити сильну оборонну систему як в Азії, так і в Європі“. — ствердив лорд Колрейн, вернувшись в СССР. Він з притиском підкреслює, що „небезпека війни існує далі“, дармащо міжнародне напруження депо уляглося. Опонідаючи про те, що йому показували в СССР, він звернувся увагу на таку характерну рису, подробицю: відбудовуючи Сталінград, большевисти, не зважаючи на мепальну нужду й масу руїн в цілій державі, здвинули там величаву астрономічну вежу й висували її — пограбованіми у Німеччині приладами фірми Цайса. І в тому же Сталінграді лорд Колрейн був присутній на виставі в місцевому театрі — проти калядистів і палів війни! Ясно, що ця вистава не настроїла його прихильно до „миролюбної“ Москви.

Останнім відвідувачем СССР, який виїхав з цієї країни в більш ніж критичному настрої, був Колрейн, член палати лордів і лідер англіїських парламентарів, що відвідували офіційну прогулянку до СССР. „У той час,

як вони (советські правителі) оченичали старішого синедріону гарну війну, вони поступили намагаються зруйнувати західну спільноту. Залишаючись на своїх теперішніх позиціях в Європі, вони хочуть поширити їх в Азії. Мусимо створити сильну оборонну систему як в Азії, так і в Європі“. — ствердив лорд Колрейн, вернувшись в СССР. Він з притиском підкреслює, що „небезпека війни існує далі“, дармащо міжнародне напруження депо уляглося. Опонідаючи про те, що йому показували в СССР, він звернувся увагу на таку характерну рису, подробицю: відбудовуючи Сталінград, большевисти, не зважаючи на мепальну нужду й масу руїн в цілій державі, здвинули там величаву астрономічну вежу й висували її — пограбованіми у Німеччині приладами фірми Цайса. І в тому же Сталінграді лорд Колрейн був присутній на виставі в місцевому театрі — проти калядистів і палів війни! Ясно, що ця вистава не настроїла його прихильно до „миролюбної“ Москви.

Останнім відвідувачем СССР, який виїхав з цієї країни в більш ніж критичному настрої, був Колрейн, член палати лордів і лідер англіїських парламентарів, що відвідували офіційну прогулянку до СССР. „У той час,

як вони (советські правителі) оченичали старішого синедріону гарну війну, вони поступили намагаються зруйнувати західну спільноту. Залишаючись на своїх теперішніх позиціях в Європі, вони хочуть поширити їх в Азії. Мусимо створити сильну оборонну систему як в Азії, так і в Європі“. — ствердив лорд Колрейн, вернувшись в СССР. Він з притиском підкреслює, що „небезпека війни існує далі“, дармащо міжнародне напруження депо уляглося. Опонідаючи про те, що йому показували в СССР, він звернувся увагу на таку характерну рису, подробицю: відбудовуючи Сталінград, большевисти, не зважаючи на мепальну нужду й масу руїн в цілій державі, здвинули там величаву астрономічну вежу й висували її — пограбованіми у Німеччині приладами фірми Цайса. І в тому же Сталінграді лорд Колрейн був присутній на виставі в місцевому театрі — проти калядистів і палів війни! Ясно, що ця вистава не настроїла його прихильно до „миролюбної“ Москви.

Останнім відвідувачем СССР, який виїхав з цієї країни в більш ніж критичному настрої, був Колрейн, член палати лордів і лідер англіїських парламентарів, що відвідували офіційну прогулянку до СССР. „У той час,

як вони (советські правителі) оченичали старішого синедріону гарну війну, вони поступили намагаються зруйнувати західну спільноту. Залишаючись на своїх теперішніх позиціях в Європі, вони хочуть поширити їх в Азії. Мусимо створити сильну оборонну систему як в Азії, так і в Європі“. — ствердив лорд Колрейн, вернувшись в СССР. Він з притиском підкреслює, що „небезпека війни існує далі“, дармащо міжнародне напруження депо уляглося. Опонідаючи про те, що йому показували в СССР, він звернувся увагу на таку характерну рису, подробицю: відбудовуючи Сталінград, большевисти, не зважаючи на мепальну нужду й масу руїн в цілій державі, здвинули там величаву астрономічну вежу й висували її — пограбованіми у Німеччині приладами фірми Цайса. І в тому же Сталінграді лорд Колрейн був присутній на виставі в місцевому театрі — проти калядистів і палів війни! Ясно, що ця вистава не настроїла його прихильно до „миролюбної“ Москви.

Останнім відвідувачем СССР, який виїхав з цієї країни в більш ніж критичному настрої, був Колрейн, член палати лордів і лідер англіїських парламентарів, що відвідували офіційну прогулянку до СССР. „У той час,

як вони (советські правителі) оченичали старішого синедріону гарну війну, вони поступили намагаються зруйнувати західну спільноту. Залишаючись на своїх теперішніх позиціях в Європі, вони хочуть поширити їх в Азії. Мусимо створити сильну оборонну систему як в Азії, так і в Європі“. — ствердив лорд Колрейн, вернувшись в СССР. Він з притиском підкреслює, що „небезпека війни існує далі“, дармащо міжнародне напруження депо уляглося. Опонідаючи про те, що йому показували в СССР, він звернувся увагу на таку характерну рису, подробицю: відбудовуючи Сталінград, большевисти, не зважаючи на мепальну нужду й масу руїн в цілій державі, здвинули там величаву астрономічну вежу й висували її — пограбованіми у Німеччині приладами фірми Цайса. І в тому же Сталінграді лорд Колрейн був присутній на виставі в місцевому театрі — проти калядистів і палів війни! Ясно, що ця вистава не настроїла його прихильно до „миролюбної“ Москви.

Останнім відвідувачем СССР, який виїхав з цієї країни в більш ніж критичному настрої, був Колрейн, член палати лордів і лідер англіїських парламентарів, що відвідували офіційну прогулянку до СССР. „У той час,

як вони (советські правителі) оченичали старішого синедріону гарну війну, вони поступили намагаються зруйнувати західну спільноту. Залишаючись на своїх теперішніх позиціях в Європі, вони хочуть поширити їх в Азії. Мусимо створити сильну оборонну систему як в Азії, так і в Європі“. — ствердив лорд Колрейн, вернувшись в СССР. Він з притиском підкреслює, що „небезпека війни існує далі“, дармащо міжнародне напруження депо уляглося. Опонідаючи про те, що йому показували в СССР, він звернувся увагу на таку характерну рису, подробицю: відбудовуючи Сталінград, большевисти, не зважаючи на мепальну нужду й масу руїн в цілій державі, здвинули там величаву астрономічну вежу й висували її — пограбованіми у Німеччині приладами фірми Цайса. І в тому же Сталінграді лорд Колрейн був присутній на виставі в місцевому театрі — проти калядистів і палів війни! Ясно, що ця вистава не настроїла його прихильно до „миролюбної“ Москви.

Останнім відвідувачем СССР, який виїхав з цієї країни в більш ніж критичному настрої, був Колрейн, член палати лордів і лідер англіїських парламентарів, що відвідували офіційну прогулянку до СССР. „У той час,

як вони (советські правителі) оченичали старішого синедріону гарну війну, вони поступили намагаються зруйнувати західну спільноту. Залишаючись на своїх теперішніх позиціях в Європі, вони хочуть поширити їх в Азії. Мусимо створити сильну оборонну систему як в Азії, так і в Європі“. — ствердив лорд Колрейн, вернувшись в СССР. Він з притиском підкреслює, що „небезпека війни існує далі“, дармащо міжнародне напруження депо уляглося. Опонідаючи про те, що йому показували в СССР, він звернувся увагу на таку характерну рису, подробицю: відбудовуючи Сталінград, большевисти, не зважаючи на мепальну нужду й масу руїн в цілій державі, здвинули там величаву астрономічну вежу й висували її — пограбованіми у Німеччині приладами фірми Цайса. І в тому же Сталінграді лорд Колрейн був присутній на виставі в місцевому театрі — проти калядистів і палів війни! Ясно, що ця вистава не настроїла його прихильно до „миролюбної“ Москви.

Останнім відвідувачем СССР, який виїхав з цієї країни в більш ніж критичному настрої, був Колрейн, член палати лордів і лідер англіїських парламентарів, що відвідували офіційну прогулянку до СССР. „У той час,

як вони (советські правителі) оченичали старішого синедріону гарну війну, вони поступили намагаються зруйнувати західну спільноту. Залишаючись на своїх теперішніх позиціях в Європі, вони хочуть поширити їх в Азії. Мусимо створити сильну оборонну систему як в Азії, так і в Європі“. — ствердив лорд Колрейн, вернувшись в СССР. Він з притиском підкреслює, що „небезпека війни існує далі“, дармащо міжнародне напруження депо уляглося. Опонідаючи про те, що йому показували в СССР, він звернувся увагу на таку характерну рису, подробицю: відбудовуючи Сталінград, большевисти, не зважаючи на мепальну нужду й масу руїн в цілій державі, здвинули там величаву астрономічну вежу й висували її — пограбованіми у Німеччині приладами фірми Цайса. І в тому же Сталінграді лорд Колрейн був присутній на виставі в місцевому театрі — проти калядистів і палів війни! Ясно, що ця вистава не настроїла його прихильно до „миролюбної“ Москви.

Останнім відвідувачем СССР, який виїхав з цієї країни в більш ніж критичному настрої, був Колрейн, член палати лордів і лідер англіїських парламентарів, що відвідували офіційну прогулянку до СССР. „У той час,

як вони (советські правителі) оченичали старішого синедріону гарну війну, вони поступили намагаються зруйнувати західну спільноту. Залишаючись на своїх теперішніх позиціях в Європі, вони хочуть поширити їх в Азії. Мусимо створити сильну оборонну систему як в Азії, так і в Європі“. — ствердив лорд Колрейн, вернувшись в СССР. Він з притиском підкреслює, що „небезпека війни існує далі“, дармащо міжнародне напруження депо уляглося. Опонідаючи про те, що йому показували в СССР, він звернувся увагу на таку характерну рису, подробицю: відбудовуючи Сталінград, большевисти, не зважаючи на мепальну нужду й масу руїн в цілій державі, здвинули там величаву астрономічну вежу й висували її — пограбованіми у Німеччині приладами фірми Цайса. І в тому же Сталінграді лорд Колрейн був присутній на виставі в місцевому театрі — проти калядистів і палів війни! Ясно, що ця вистава не настроїла його прихильно до „миролюбної“ Москви.

Останнім відвідувачем СССР, який виїхав з цієї країни в більш ніж критичному настрої, був Колрейн, член палати лордів і лідер англіїських парламентарів, що відвідували офіційну прогулянку до СССР. „У той час,

як вони (советські правителі) оченичали старішого синедріону гарну війну, вони поступили намагаються зруйнувати західну спільноту. Залишаючись на своїх теперішніх позиціях в Європі, вони хочуть поширити їх в Азії. Мусимо створити сильну оборонну систему як в Азії, так і в Європі“. — ствердив лорд Колрейн, вернувшись в СССР. Він з притиском підкреслює, що „небезпека війни існує далі“, дармащо міжнародне напруження депо уляглося. Опонідаючи про те, що йому показували в СССР, він звернувся увагу на таку характерну рису, подробицю: відбудовуючи Сталінград, большевисти, не зважаючи на мепальну нужду й масу руїн в цілій державі, здвинули там величаву астрономічну вежу й висували її — пограбованіми у Німеччині приладами фірми Цайса. І в тому же Сталінграді лорд Колрейн був присутній на виставі в місцевому театрі — проти калядистів і палів війни! Ясно, що ця вистава не настроїла його прихильно до „миролюбної“ Москви.

Останнім відвідувачем СССР, який виїхав з цієї країни в більш ніж критичному настрої, був Колрейн, член палати лордів і лідер англіїських парламентарів, що відвідували офіційну прогулянку до СССР. „У той час,

як вони (советські правителі) оченичали старішого синедріону гарну війну, вони поступили намагаються зруйнувати західну спільноту. Залишаючись на своїх теперішніх позиціях в Європі, вони хочуть поширити їх в Азії. Мусимо створити сильну оборонну систему як в Азії, так і в Європі“. — ствердив лорд Колрейн, вернувшись в СССР. Він з притиском підкреслює, що „небезпека війни існує далі“, дармащо міжнародне напруження депо уляглося. Опонідаючи про те, що йому показували в СССР, він звернувся увагу на таку характерну рису, подробицю: відбудовуючи Сталінград, большевисти, не зважаючи на мепальну нужду й масу руїн в цілій державі, здвинули там величаву астрономічну вежу й висували її — пограбованіми у Німеччині приладами фірми Цайса. І в тому же Сталінграді лорд Колрейн був присутній на виставі в місцевому театрі — проти калядистів і палів війни! Ясно, що ця вистава не настроїла його прихильно до „миролюбної“ Москви.

Останнім відвідувачем СССР, який виїхав з цієї країни в більш ніж критичному настрої, був Колрейн, член палати лордів і лідер англіїських парламентарів, що відвідували офіційну прогулянку до СССР. „У той час,

як вони (советські правителі) оченичали старішого синедріону гарну війну, вони поступили намагаються зруйнувати західну спільноту. Залишаючись на своїх теперішніх позиціях в Європі, вони хочуть поширити їх в Азії. Мусимо створити сильну оборонну систему як в Азії, так і в Європі“. — ствердив лорд Колрейн, вернувшись в СССР. Він з притиском підкреслює, що „небезпека війни існує далі“, дармащо міжнародне напруження депо уляглося. Опонідаючи про те, що йому показували в СССР, він звернувся увагу на таку характерну рису, подробицю: відбудовуючи Сталінград, большевисти, не

